

være kendt just med Forholdene ved Vesterhavet, der er Havnebygmester Møller, som er særlig kendt med al Slags Vandbygningsarbejde, saa er der tillige de to Entreprenører, som ganske særlig have givet sig af med Arbejde ved Vesterhavet, der er Telefondirektør Kirk, om hvem vi vide, at det er ham, som har udført de fleste Sikringsarbejder ved Harboøre, og der er Ingeniør Monberg, som ogsaa har udført adskillige Arbejder ved Vesterhavet, og som er en Autoritet af Rang i Spørgsmaal af denne Art. Naar denne Kommission enstemmigt kommer med en Indstilling, mener jeg, det maa have en ganske særlig Vægt for os. Nu blev der ganske vist af den ærede sidste Taler (Holger Neergaard) sagt, at der jo baade var Enstemmighed og Ikke-Enstemmighed. Ja, han har Ret i, at der er ikke Enstemmighed om, hvorvidt vi kunne blive staaende ved det, der nu her foreslaas udført, der er kun Enstemmighed om, at der kan være Grund til at forsøge, om man ikke, naar man sikrer Gennemløbet, som der her er Tale om, kan blive staaende derved, hvad nogle i Kommissionen tvivle om; men hvad der er Enighed om, er: hvad enten man bevarer Hvide Sande Løbet eller gaar til en Lukning af det, bør det ske paa den Maade, som her er foreslaaet. Jeg er overbevist om, atskulle vi i det hele taget i Aar tænke paa disse Arbejder og paa at imødegaa de Farer, der ere ved ikke at gøre noget, bliver det ganske sikkert ved at følge dette Forslag. Jeg vil gerne der netop slaa fast, at det, der er Enstemmighed for, er „absolut at tilraade, at de paagældende Indbygninger — selv under den Eventualitet, at det endelige Resultat bliver Hvide Sande Kanalens fuldstændige Afspærring — straks bygges som permanente for at undgaa, at Arbejdet under Udførelsen ødelægges af tilfældige Storme, hvorved Muligheden for Katastrofer af uoverskuelig Rækkevidde kan blive Følgen ved den bevirkede Forsinkelse af Arbejderne“. Og naar Kommissionen fortsætter med at udtale, at man derved „tilvejebringer nogle Beskyttelsesværker, om hvilke man med Sikkerhed kan udtale, at de ville kunne staa overfor Angreb af Havet af selv nok saa alvorlig Karakter“, have vi en Garanti for, at vi ikke kaste Pengene væk. Naar disse Mænd, som i en særlig Grad ere i Stand til at dømme derom, tør udtale det, have vi netop naaet det — jeg husker ikke, med hvilke Ord det var, den sidste ærede Taler sagde det —, men hvis Mening var: vi maa nu gaa til noget, om

hvilket vi vide, hvad vi gaa til. Naar vi gaa til dette, ere disse Mænd Garanter for, at vi vide, hvad vi gaa til, nemlig et Forsøg om, hvorvidt Hvide Sande Løbet er rent forkert eller maaske alligevel er det, man kan blive staaende ved, og selv om man efter Forsøget beslutter sig til at lukke det og gaa til andre Foranstaltninger, naa vi det paa en Maade, som skulde garantere os mod bortkastede Penge. Det er, hvad der adskiller dette Forslag fra det meget interessante Forslag, der er kommet frem fra en livlig og selvtænkende Mand, Driftsbestyrer Berg, der ganske vist der som ved andre Lejligheder ikke blot har vist, at han selv kan tænke, men tillige, at han ogsaa kan kaste rigtige Tanker frem. Hans Forslag her giver dog kun meget lidt Garanti for, at man ved at følge det undgaar at kaste store Summer i Havet. Han vil ikke blot naa en Sikring af Afløbet fra Fjorden, men blandt andet ogsaa sikre Sejlads ind i Kanalen, og det foreslaar han at naa „ved Sandmoler (med Faskinmoler som Kærne for mulig at forhindre Havet i at bortskylle Materialet, medens Bygningen staa paa) og med flade Skraaninger, hvorpaa Bølgerne kunne bryde og forløbe paa samme naturlige Maade som paa den øvrige Strandbred, i Forening med stærke Molehoveder af Beton for en overkommelig og forholdsvis ringe Pris“, hvorved man „kan naa et fuldkommen tilfredsstillende Resultat“. Han anbefaler at udforske Naturen. „Den Vej, man skal gaa, er ikke at udfordre Naturen, men at udforske den“. Jeg er dog overbevist om, at hvis man udforsker Naturen, vil man ganske sikkert ikke ende med at foreslaa noget saadant; det vilde være ikke en Udforskning af Naturen, men netop det, han varer imod, en Udfordring, som vilde føre til, at disse Moler meget hurtigt vilde blive skyllede bort. Man kan derfor ikke følge Forslaget, selv om der er en meget rigtig Tanke i det. Forslagets Hovedtanke er, at man skal gaa over til et Sluseværk, baade en Kamersluse — for Sejladsen — og en Afvandingssluse. I det hele taget skal man gøre Ringkøbing Fjord til et Ferskvandsbassin. Jeg tror, der er adskillige Grunde, der tale imod at vælge den Vej. Tanken har tidligere været fremme. Motiverne til, at man kom bort fra den, er jeg ikke kendt med, men jeg kunde tænke mig, at det foruden af Hensyn til Bekostningen er sket baade af Hensyn til Fiskeriet, som ikke ønsker at faa Fjorden omdannet til et Ferskvandsbassin, og af Hensyn til Landbruget, der ønsker nogen Slikdannelse.